Крах мрій Олени Ляуфлер про незалежне становище

Німецький філософ А. Шопенгауер писав, жінка не здатна до великих почуттів і справ, що її земне призначення — бути лише матір'ю та опорою чоловікові. Але українки вже багато століть своїм життям доводять і велич почуттів, і талант материнства, і велич справ. Мудра княгиня Ольга, прекрасна Роксолана, талановита Маруся Чурай, хіба не були вони криницею, з якої пили силу? А Леся Українка, Ольга Кобилянська, Катерина Білокур, Олена Теліга, Ліна Костенко.. ? Величезний список імен тих жінок, що прославили нашу землю.

У XIX столітті в Україні почав поширюватися жіночий рух, учасниці якого прагнули незалежності, рівноправного з чоловіками положення в суспільстві. Хвилювали жіночі питання і Ольгу Кобилянську, яка навіть була учасницею товариства жінок-феміністок в Західній Україні.

Ольга Кобилянська одна з перших відобразила в своїх творах життя жінок-інтелігенток, які прагнули вирватися з буденщини, стати незалежними, мати право на працю, і освіту, стати на один правовий рівень з чоловіками. Трагедію мислячої дівчини, що прагнула свободи, відтворила письменниця у своїй повісті «Людина».

У творі змальовується життя типової для того часу буржуазної сім'ї, в якій панували консерватизм, міщанство і аморальність. Зображуючи родину цісарсько-королівського радника Ляуфлера, Ольга Кобилянська засуджує ставлення батьків до дітей, коли перевага віддавалась синам. Так, радник хвилюється тільки про долю сина, однак, бажаючи йому вдалої кар'єри, зовсім не займається його вихованням. Доля доньок взагалі не хвилює радника, бо,

на його думку, її мають вирішувати їх майбутні чоловіки.

У повісті відтворено трагедію дівчини, що відрізняється від свого оточення, більше того — вона йому протистоїть. Головна героїня твору Олена Ляуфлер мріє про незалежне становище, прагне самореалізуватися в житті. Її хвилюють громадські питання, але найбільше — жіноче питання про право жінки на працю і освіту. Головна увага приділена відтворенню внутрішнього світу Олени, її переживань. Дівчина стає жертвою обставин — на її плечі лягають турботи про рідних, вона має утримувати сім'ю. Дівчина не може перебороти обставин і приносить своє особисте щастя, свої ідеї і прагнення в жертву родині, яку винна врятувати від злиднів. Олена погоджується на вигідне одруження, розуміючи, яким нещасливим і нестерпно-трагічним буде її життя з нелюбом. Вона виходить заміж за лісника Фельса, молодого і красивого, але обмеженого і вульгарного. На любов Олени до читання книжок він каже: «То лиш час забирає, а надто жінкам при господарстві». Олена страждає, бо силує свої почуття, плаче, прощаючись з мріями.

Ольга Кобилянська, показавши крах мрій Олени Ляуфлер, що мала багато прототипів у реальному житті, засудила буржуазно-міщанський устрій життя, відобразила важке положення в суспільстві цілеспрямованої жінки, створила, за словами Дмитра Павличка «цілу енциклопедію жіночої душі».